

Zaaknummer 2013-T839 (3) B

28 november 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads.

1. De procedure

Op 14 juli 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde broeder [naam] ([burgerlijke naam]). De KLAC heeft de overste van de Congregatie van de Priesters van het H. Hart van Jezus geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. N.D. Geraads heeft bij brief van 29 juli 2014 (ingekomen op 30 juli 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 14 juli 2014.

Op 31 oktober 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat klager van mening is dat de door de KLAC onder punt 4.4. gegeven motivering het advies niet kan dragen en onbegrijpelijk is.

3. De ontvankelijkheid

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van:

- het eerdere advies van de KLAC van 25 oktober 2013;
- de beslissing van de bijzondere kamer op bezwaar van 14 januari 2014;
- het advies van de KLAC van 14 juli 2014.

Artikel 20.5 van de Procedure luidt:

“Indien het bezwaar gegrond wordt verklaard, wordt de klacht opnieuw behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht. Daartoe wordt het dossier, zonder dat advies, in handen gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer. Tegen het advies van deze kamer kan geen bezwaar worden ingediend of beroep worden ingesteld”.

Gezien artikel 20.5 van de Procedure kan geen bezwaar tegen het advies van de nieuwe kamer – in casu het advies van 14 juli 2014 – worden ingediend.

De bijzondere kamer stelt echter vast dat, in strijd met deze bepaling, onder het advies van 14 juli 2014 door de KLAC is vermeld:

“Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling is geschonden.”

De bijzondere kamer is van oordeel dat, gezien deze door de KLAC veroorzaakte onduidelijkheid, aangeklaagde niet mag worden tegengeworpen dat geen bezwaar mogelijk is tegen het advies van 14 juli 2014. Aangeklaagde is dan ook ontvankelijk in zijn bezwaar.

4. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

Het is voor de behandelend kamer niet noodzakelijk dat zij per aangevoerd “bewijs” belastend of ontlastend ingaat op de waarde van dit “bewijs”. Er is dan ook geen sprake van een motiveringsgebrek.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

5. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 november 2014 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.